

Agressie bij honden

In deze column wil ik het over agressie bij honden hebben. Aangezien het een heel breed en ook een belangrijk onderwerp is, zal ik het moeten opsplitsen in verschillende columns, in deze column wil ik uitleggen wat agressie is en welke vormen er zijn.

Dus om bij het begin te beginnen, wat is nu eigenlijk agressie precies?

Agressie is een heftige uiting van een emotionele aard. Al naar gelang de prikkel die de hond ervaart, kan hij reageren met dreig- en aanvalsgedrag.

Agressie is voor de hond dus een middel om te communiceren en wordt door onze hond gebruikt om duidelijk te maken wat ze willen of juist niet willen. De hond is ook bereid het toe te passen. Met iedere ervaring leert de hond hoe bruikbaar agressie is, en hoe het bijdraagt aan het „overleven“.

Zo, nu we dat hebben gezegd, in deftige woorden, kunnen we dus zeggen, dat agressie een **normaal gedrag** is voor de hond, een emotie en verschillend per hond is de mate waarin ze dit gedrag laten zien. Afhankelijk van aanleg, ervaringen en conclusies die de hond eruit heeft getrokken.

Hoe vaker de hond agressief gedrag laat zien, des te meer wordt het een gewoontegedrag, immers de hond leert dat agressief gedrag werkt!

Agressie is deels aangeboren (ras en persoonlijkheid van de hond). Meerdere factoren spelen daarbij een rol. Leerervaringen en emotionele ervaringen verschillen per hond en hij past zijn gedrag daarop aan.

Nu de verschillende soorten agressie, ik noem ze allemaal op en ga dan dieper op de soorten in, dit zal over meerdere columns verspreid moeten worden.

- Agressie tegenover andere honden versus agressie tegenover personen.
- Angstagressie
- Controle complex
- Territoriale agressie
- Resource verdediging en agressie
- Agressie van moederdieren (en niet gecastreerde teven)
- Pathofysiologische agressie
- Idiopatische agressie
- Agressief jachtgedrag
- Overdraging van het jachtgedrag
- Agressief spel
- Agressief oversprong- en vervangende handeling (redirectie)
- Agressie tegenover honden van het gelijke geslacht respectievelijk het andere geslacht

Agressie tegenover andere honden versus agressie tegenover mensen.

Agressie tegenover andere honden heeft vaak een totaal andere motivatie en oorzaak als agressie tegenover mensen. Tegen mensen gerichte agressie wordt doorgaans door angst veroorzaakt.

Honden en mensen hebben weinig gemeenschappelijke beweegredenen en omdat we tot verschillende „soorten“ behoren, verstaan we elkaar soms gewoon niet, omdat de fijne signalen niet worden gezien.

Vaak hebben we het met slechte socialisering en overmatige sensibilisering te maken, die door de angst van de hond verhoogd wordt.

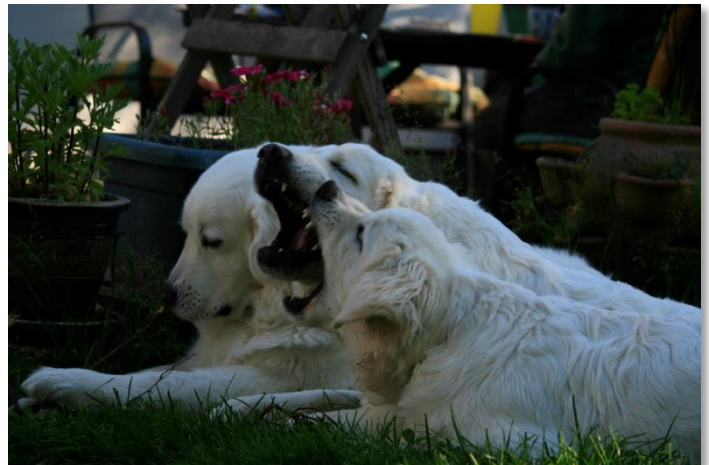
Agressie, die tegenover andere honden wordt geuit, is daarentegen vaak op concurrentie en/of frustratie gestoeld. Honden hebben vaak dezelfde voorliefdes en interesses en zijn zich veel gelijk als mens en hond. En dat draagt ertoe bij dat honden veel meer concurrentie ervaren, speciaal bij honden die samen leven. Bij honden die niet samen leven zijn de oorzaken vaak:

- escalerende agressie
- slechte socialisering
- uiterlijk
- door karakter verschillen

Typische voorbeelden voor agressie onder honden zijn die gevallen, waar een hond iedere dag leert, een andere hond te koeioneren, omdat hij daar mee succes heeft. Zulke honden verliezen snel hun geduld en zijn snel gefrustreerd.

Honden hebben onderling een duidelijke lichaamstaal, waarmee ze communiceren. Voor sommige rassen wordt dit moeilijk omdat ze bijvoorbeeld het haar voor hun ogen hebben hangen. Dus niet goed zien, of altijd een hoge staart hebben, of helemaal geen staart. Twee belangrijke communicatiemiddelen voor honden waaraan ze kunnen aflezen in welke stemming de ander is.

De bovengenoemde voorbeelden zijn absoluut typische voorbeelden, : natuurlijk zijn er ook honden, die uit minder typische motivatie agressie laten zien en angst voor een andere hond hebben, waar ze mee samen leven, of die met een „menselijk” lid van de familie in een concurrentiestrijd staan, maar dat komt veel minder vaak voor.

Hieruit kunnen we dus duidelijk concluderen, dat een goede socialisatie belangrijk is, zodat de hond dus geen angsten voor het „onbekende” kan ontwikkelen, weet hoe hij zich moet gedragen met andere honden, en dus niet het „pispaltje” is een b.v. een puppygroep, waar wordt gezegd; dat regelen ze wel onder elkaar. (De hond die dus alles regelt, leert niet met frustratie om te gaan en zal snel zijn geduld verliezen, terwijl het „pispaltje” zich niet veilig voelt en angst ontwikkelt tegenover andere honden.

